

Kongl. Maj-ts Tal

på Riks-Salen vid Riksdagens afslutande,

den 15 Maj 1869.

Gode Herrar och Svenske Män!

Vid gränsen af det första, betydelsefulla tidskiftet för den nya Riksdagens verk samhet, går dess tredje möte nu till ända.

Genom det trägna arbete, som städse utmärkt Edra förhandlingar, och med den vana vid den nya ordningen, som I redan förvärfvat, har det lyckats Eder att utan öfverskridande af den tid, grundlagen tillmätt en Riksdag för dess sammanvaro, gifva åt många maktpåliggande ärenden en utredning, som ledt till åsigternas förening och till beslut, som icke skola blifva utan inflytande på vår framtida utveckling.

Den behandling, I egnat mitt förslag till nytt föreningsfördrag emellan de båda brödrarikena, lemnar ett glädjande vittnesbörd om Eder benägenhet att befästa föreningens styrka.

Med tillfredsställelse har Jag inhemtat de beslut, genom hvilka I bifallit det af Mig framställda förslag om grundröntornas förvandling i penningar. Beslut, på en gång så ingripande i djupt rotade förhållanden och framgångna ur så litet

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 1:a Saml. 1:a Afdeln.

häftiga strider, ådagalägga, både att tiden var mogen för den föreslagna förändringens genomförande och att dess vidd varit lämpad efter förhållandenas kraf. På jordbrukets ställning skola dessa beslut, som Jag hoppas, utöfva en välgörande inflytelse.

Edert bifall till min framställning om ordnandet af de allmänna skogarnes förvaltning skall betrygga utvecklingen af denna maktpåliggande gren af den inre hushållningen.

Delande Eder uppfattning om behovet af en ytterligare utvidgad religionsfrihet och af ett ändamålsenligare ordnande af fattigvården, skall jag åt Edra framställningar i dessa viktiga ämnen egna en omsorgsfull pröfning.

Beredvilligt hafven I, så vidt på Eder ankommit, bidragit till nödens lindrande i de landsorter, der jorden nekat att gifva odlaren en för hans uppehälle tillräcklig skörd. Vi skiljas under det hopp, som lifvas af en för våra tegar gynnsam väderlek, att ljusare tider snart skola gry, då landet åter skall erbjuda hvarje idog arbetare hans dagliga bröd.

Då Jag nu förklarar detta Riksmöte afslutadt och med Eder sänder Min hälsning till kretsen af de hem, till hvilka I nu återvänden, så sker det med den önskan, att den Allsmäktige, som leder våra öden, framgent måtte öfver fäderneslandet hålla sin skyddande hand och med framgång välsigna hvarje redligt sträfvande för allmänt väl, hvarje enskildt arbete för uppfyllande af hemmets stilla pligter!

Jag förblifver Eder, Gode Herrar och Svenske Män, alla samtligen samt hvar och en isynnerhet med all Kunglig Nåd och ynnest städse välbevågen.